

Rafael Xambó

La tecnologia sexual: tots d'uniforme

Arran de l'article «Trobar-se a Cotlliure», Rafael Xambó, psicòleg especialitzat en temes de sexologia, respon ara als mecanismes mentals i socials que es mouen al voltant del mercat de la pròtesi, «una tecnologia que pretén uniformar el comportament sexual des de paràmetres patriarcals, productivistes i heterosexistes».

Trobar-se a Cotlliure per a fer gimnàstica sexual sembla ser la proposta de l'article aparegut al número 128 d'aquesta revista. Si el seu penis no es troba en bones condicions en arribar a Cotlliure, li podem instal·lar una pròtesi i endavant. ¡A follar! Que és del que es tracta.

Una nova tecnologia comença a traure el cap entre nosaltres, la de l'eficàcia en el coit. Si vostè no planta com cal i quan cal, els enginyers de la pililla li poden resoldre el problema amb les seues tècniques: modificació de conducta, farmacologia, intervenció quirúrgica i, fins i tot, pròtesis amb les quals pot anar empalmat tot el dia, si vol.

¿Què us sembla? Quan l'imperi del fal·lus comença a trontollar, la tecnologia —sempre al servei del poder— apareix per tal d'evitar la desfeta d'una virilitat que es mesura en funció de la capacitat erectiva del penis. És evident que no són contrari a les pròtesis en els casos d'impossibilitat erectiva absoluta, no resoluble per altres mitjans, si la persona afectada, prèviament ben informada, així ho demana. L'assumpte és un altre.

Anem per parts. Primerament, que quede clar que aquest article no pretén ser una rèplica a l'entrevista feta als senyors Farré i Forra. Tracta de ressaltar allò que ells ignoren o no diuen. Per això, no entraré a discutir afirmacions tan discutibles com:

«La pròtesi els facilita una sexualitat completa».

«En una sexualitat normal, entenent com a normal completa».

«Un quinze per cent són impotències psicògenes».

«S'han de saber distingir les causes de la impotència, cosa que, per a qui no sigui metge és bastant difícil», i

d'altres qüestions referides a la naturalesa predominantment biològica o socio-cultural del comportament humà. D'altra banda, no dubte de la seua bona voluntat i de la seua disposició per tal d'alleugerir el patiment de les persones amb dificultats sexuals. Tanmateix, l'òptica amb què ens situem davant el comportament sexual sembla bastant diferent.

La qüestió de fons rau en si s'accepta, o no, l'equació: excitació genital - erecció - coit (ejaculació) - relaxació. Aquest és el model d'activitat sobre el qual es fonamenta la tecnologia sexual i, per això, tots els esforços van encaminats a resoldre —des d'una perspectiva tècnico-reparadora— les deficiències que es puguen produir en alguns dels moments de la seqüència d'activitat sexual masculina. L'erecció oportuna i la gimnàstica coital seran els principals centres d'interès d'una tal tecnologia. Des d'aquest enfocament, les seqüències d'activitat que no s'acomoden al model són susceptibles de ser considerades patològiques.

La tecnologia sexual parteix de l'acceptació del model de comportament sexual dominant, de l'*statu quo*. En aquest sentit, és

tan reaccionària com els models socials que es fonamenten en l'autoritarisme, el conformisme i la submissió; o els models econòmics la base dels quals és l'explotació. És a dir, allò que pretén és restaurar la seqüència quan no es produeix segons l'equació indicada, deixant de banda l'aproximació integral a la persona que té o creu tenir dificultats sexuals i, encara més, subordinant la sexualitat de la dona a una determinada concepció de la del mascle, que, per descomptat, ni és l'única ni és sempre així.

Amb unes quantes preguntes potser se m'entendrà millor. ¿Estaran malalts els amants que es passen hores gaudint embadalits, sense orgasme ni coit, i s'adormen en una abraçada? ¿És patològic el plaer que es donen Lluís i Ricard? ¿Ha d'anar Belinda al sexòleg perquè no té orgasme quan fa la penetració vaginal, mentre que li dona molt de gust rebre carícies per tot el cos i es procura l'orgasme per altres mitjans amb companyia o sense? ¿És millor l'habitual «polvet» de vint o trenta minuts amb la més que probable ejaculació del baró i l'atzarós orgasme de la dona? ¿S'ha de preocupar Gentil perquè, quan fa

l'amor amb Clàudia, no sempre li abelleix copular? ¿S'haurà de fer mirar Xavier perquè no sempre ejacula? Diu que de vegades s'ho fa millor si passa dels genitals i erotitza tot el cos.

El lector pot, si vol, continuar pensant infinitat de situacions i seqüències en les qual les persones frueixen del plaer sexual sense encaixar en el model dominant. Aquest és el problema: el model, que fa creure a moltes persones que no són «normals», els provoca un grapat de cabòries i els duu, fins i tot, a sotmetre's a les pautes del reduccionisme sexual imperant.

Allò que toca el nas és que la tecnologia sexual pretenga uniformitzar el comportament sexual des d'uns paràmetres patriarcals (subordinació de la sexualitat de la dona), productivistes (orgasme) i heterosexistes. Hi ha moltes formes de gaudir del plaer sexual i el mínim exigible és el respecte a la seua diversitat.

A tall de comiat, us convidem perquè fruïu del cos i fugiu dels mecànics que pretenen reparar deficiències de funcionament sense copsar la persona en la seua integritat, sense qüestionar-se l'artifici que mantenen. □